

Benvolgut president,

El passat 12 de març hauria d'haver comparegut al Parlament per defensar la meva candidatura a la presidència de la Generalitat.

Com bé saps, no vaig poder donar resposta satisfactòria a la teva convocatòria. Els motius són coneguts. Tan coneguts com preocupants. En tot cas, no és aquest el moment ni el lloc per fer una defensa dels meus drets com a diputat que, amb la decisió del Tribunal Suprem, han quedat conculcats.

Contràriament a algunes veus que s'han deixat sentir aquests dies, quan vaig acceptar la possibilitat de ser candidat a la presidència de la Generalitat, ho vaig fer des del convenciment que la situació de presó preventiva estava arribant a la seva fi; la meva, la de l'Oriol, la d'en Jordi i la d'en Joaquim.

En cap cas, ni la meva voluntat ni la voluntat de la majoria parlamentària que em dona suport era presentar la meva candidatura com una provocació ni un desafiament a res ni ningú.

La meva candidatura va sorgir des de la determinació de liderar un govern estatutari pensat per servir al conjunt de la ciutadania i compromès a deixar-se la pell per revertir les causes dels principals problemes polítics i socials que Catalunya té. Entre els primers, la desaparició de l'article 155 de la Constitució és el més urgent. I entre els problemes socials, vull remarcar el de l'exclusió social que avui fractura la societat i condemna tants homes i tantes dones a viure en un estat de necessitat que ens converteix a tots nosaltres en indignes compatriotes seus si no ens comprometem a fons per combatre les causes de l'exclusió.

A data d'avui però, segueix vigent la decisió del Tribunal Suprem de condicionar la sobirania del Parlament i impedir la meva assistència a la sessió d'investidura. Estic pendent de la resolució a recursos presentats i no escatimaré esforços per trobar justícia en els tribunals europeus i en organismes internacionals protectors dels Drets Humans.

En tot cas, i com tu ja saps, mantinc des del 22 de desembre un compromís per concretar el mandat de les urnes, constituir govern i evitar noves eleccions. La ciutadania mereix tot el respecte i la nostra obligació és intentar fer govern. De fet, no intentar la sessió d'investidura i renunciar a l'elecció d'una presidència per liderar un nou executiu seria un error imperdonable, de greus conseqüències per la ciutadania, de danys irreversibles per l'autogovern i contradictori amb els valors republicans que defenso.

Per això, i amb plena harmonia amb el president Puigdemont, et demano que donis per retirada la meva candidatura a la presidència de la Generalitat. Crec, sincerament, que és el millor servei que ara puc fer pel país. La generositat que va tenir el president Puigdemont el passat 1 de març per facilitar la constitució d'un govern el més aviat possible, ara m'obliga a mi. I ho faig convençut que cap altra decisió pot aportar una millor solució.

Et demano, president, que de manera immediata i després de les consultes oportunes, convoquis la sessió d'investidura amb l'objectiu que la ciutadania recuperi el dret a un govern legítim i just.

Et demano que traslladis als companys i companyes del Parlament el meu neguit per evitar les interferències externes que avui pateix el Parlament. La defensa del parlamentarisme és una obligació compartida, de les majories possibles i també de les diverses minories. El Parlament és plural i equilibrat com plural i divers és el país.

És obligació de les 135 persones que conformem el Parlament trobar i transitar sense pors en els ponts i camins del diàleg. I això només serà possible si prèviament hi ha un acte de reconeixement recíproc, honest i sense apriorismes. Sense renúncies a les pròpies idees i amb la legitimitat de les urnes.

Hem de defensar conjuntament i sense excepcions que el Parlament sigui l'espai on totes les veus, opinions i propostes puguin ser exposades i escoltades. Si l'autocensura o la tutela "ex ante" provinent de l'exterior s'apodera del Parlament, l'única cosa que ens quedarà per fer serà abandonar l'hemicicle i acceptar la derrota del parlamentarisme democràtic.

Em sento deutor dels centenars de milers d'homes i dones de tota classe i condició que amb tanta dignitat han protagonitzat la tardor de la llibertat a Catalunya. Vull agrair en especial a tots aquells que van viure i fer possible l'1 d'octubre. No oblidaré fàcilment la lliçó de determinació a favor de la llibertat, sempre cívicament i amb un compromís amb els valors democràtics i no-violents.

El fet de presentar-me a les eleccions del passat 21 de desembre, l'acceptació posterior a ser candidat per a ser investit president del govern estatutari i ara la renúncia a la investidura per no endarrerir més en el temps la constitució del nou govern, són tres decisions que volen respondre a un mateix compromís; servir de la millor manera el país, els meus conciutadans i al fil d'esperança de la llibertat que és ben viu en molts de nosaltres.

Et desitjo com a president del Parlament tots els encerts i a la resta de diputats i diputades la millor de les virtuts per ser dignes representants de la ciutadania.

Llum als ulls i força al braç,

Fins ben aviat,

Jordi Sànchez

President Grup Parlamentari

Junts per Catalunya

Soto del Real, 20 de març 2018